Μὲ τὴν συζήτησιν τῆς Ἑλληνικῆς προσφυγῆς διὰ τὸ Κυπριακὸν εἰς τὸν ΟΗΕ θὰ δοκιμασθῆ τὸ παγκόσμιον κῦρος τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαρτηθῆ ἐκ τῆς ἀποφάσεως.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ νέα ποδοσφαιρικὴ περίοδος πλησιάζει καὶ οὐδεμία πρόοδος ἔχει σημειωθῆ εἰς τὸ Στάδιον Πατρῶν ὅσον ἀφορᾶ τὴν τοποθέτησιν κερκίδων, διὰ τὰς ὁποίας ἔχει δοθῆ κάποια πίστωσις. Τί συμβαίνει;

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Η ΕΠΑΡΧΙΑ

Ἄρθρον τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. Ι. ΡΑΛΛΗ
Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἐπανερχόμενος εἰς τὸ θέμα τενίζω κατ' ἀρχὴν τὸ μέγα μέτρον ποὺ τόσον ἐπεκρίθη ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευσιν, τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῆς τιμῆς τῆς δραχμῆς καὶ τὸ ὁποῖον ἀπεδείχθη πράγματι σωτήριον. Αἱ τελευταῖαι δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. Καψάλη, στηριζόμεναι εἰς ἀριθμούς, ἔδωσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς κυβερνητικῆς αὐτῆς ἐνεργείας. Περισσότερον ὅμως παντὸς ἄλλου οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἰδιαιτέρως οἱ ἀγρόται γνωρίζουν ἀπὸ προσωπικὴν πεῖραν των τὴν κολοσσιαίαν μεταβολὴν ποὺ ἐπέφερεν εἰς τὴν ζωήν των ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς τιμῆς τῆς δραχμῆς.

Δὲν ἐσταμάτησεν ὅμως ἡ Κυβέρνησις τοῦ στρατάρχου Παπάγου εἰς τὸ ριζικὸν αὐτὸ μέτρον. Ἔχουσα ἕτοιμον μέγα πρόγραμμα μέτρων διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας, τὸ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν καὶ τὸ προχωρεῖ μὲ ἐπιμονὴν ἄκαμπτον, παρὰ τὰς ἀπροόπτους καὶ ἀνατρεπτικάς, πράγματι, δυσχερείας ποὺ συνήντησεν ὅπως αἱ θεομηνίαι τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τῆς Θεσσαλίας καὶ Φθιώτιδες. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ περιλαμβάνει ἔργα τεράστια, παρόμοια τῶν ὁποίων δὲν εἶδεν ὁ τόπος ἀπὸ τριάντα καὶ πλέον ἐτῶν ὅπως εἶναι τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ τῶν ποταμῶν Ἀχελώου, Ἀξιοῦ καὶ Ἀλιάκμονος καὶ τὰ ὁποῖα προχωροῦν μὲ ταχὺν ρυθμέν, δίδοντα ἀπασχόλησινεἰς χιλιάδας χειρῶν καὶ σφυρηλατοῦντα ἑνακαλύτερο μέλλον διὰ τοὺς πέριξ κατοίκους καὶ δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Ἀκόμη περιλαμβάνει μικρὰ ἔργα, μεγάλης ὅμως, συχνὰ ἀποφασιστικῆς σημασίας, τῶν ὁποίων τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν περιμένουν οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Τὰ ἔργα αὐτὰ εἶναι ἀρδεύσεως, ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας, ἠλεκτροφωτισμοῦ, σφαγεῖα, σχολικὰ κτίρια, δημοτικαὶ ἀγοραί, νοσοκομεῖα, κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς λιμένων, σανατόρια καὶ σειρὰ ἄλλων ἔργων ποὺ ἡ δαπάνη των εἰς πολλὰς περιπτώσεις δὲν ἦτο τὸ μεγαλύτερον ἐμπόδιον. Ὅλ' αὐτὰ τὰ «μικρὰ» ἔργα ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν καὶ πολλὰ ἔχουν ἤδη περατωθῆ, ἐνῷ σειρὰ ἄλλων εὑρίσκεται ὑπὸ κατασκευήν.

Παρὰ τὴν οἰκονομικὴν στενότητα καὶ τοὺς κινδύνους πληθωρισμοῦ. Παρὰ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκῶν τεχνικῶν μέσων καὶ εἰδικευμένου προσωπικοῦ, ὠργανωμένων ὑπηρεσιῶν καὶ γενικῶς ὅλων τῶν ἀπαραιτήτων προϋποθέσεων, ἡ Κυβέρνησις ἀντεμετώπισεν ὅλα αὐτὰ τὰ ἐμπόδια μὲ πρακτικὸν καὶ ἀποφασιστικὸν πνεῦμα καὶ ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν μὲ ἐπιταχυνόμενον ρυθμὸν τὸ πρόγραμμα ἀνορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Δὲν θὰ ἀναφέρω ἀριθμοὺς ποὺ κουράζουν. Ἀρκοῦμαι μόνον νὰ σημειώσω ὅτι, ἀπὸ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, διεθέσαμεν εἰς Δήμους, Κοινότητας, Σχολικὰς Ἐφορείας Λιμενικὰ Ταμεῖα καὶ ἄλλους ἀναλόγους ὀργανισμοὺς ὑπὲρ τὰ διακόσια δισεκατομμύρια παλαιῶν δραχμῶν εἰς μακροπρόθεσμα καὶ χαμηλότοκα δάνεια. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων Ἔργων διέθεσεν εἰς ἔργα, μικρὰ καὶ μεγάλα, ὑπὲρ τὰ ἑξακόσια δισεκατομμύρια παλαιῶν δραχμῶν καὶ ὅτι, χάρις εἰς τὰ μέτρα αὐτά, ὁ χαρμόσυνος ἦχος τῆς δημιουργικῆς σκαπάνης ἀντηχεῖ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Χιλιάδες στρέμματα γῆς ἔγιναν ποτιστικά, ἑκαντοντάδες κοινότητες καὶ δῆμοι ἀπέκτησαν ὑγιεινὸν πόσιμον ὕδωρ χιλιάδες παιδιὰ ἀπέκτησαν ἀνθρωπινὴν σχολικὴν στέγην ἑκατοντάδες πόλεις καὶ χωρία ἐγνώρισαν τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς καὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Παραλλήλως εἰς τὴν παραμεθόριον ἡ στέγασις τῶν πληθυσμῶν ποὺ ὁ συμμοριτοπόλεμος ἐξετόπισεν ἀπὸ τὰς ἑστίας των συντελεῖται μὲ γοργὸν ρυθμὸν καὶ ὑπὸ συνθήκας καλυτέρας ἀπὸ ἐκείνας ποὺ ὑπῆρχαν πρὸ τῆς συμφορᾶς. Μόνον μέσα εἰς τὸ τελευταῖον οἰκονομικὸν ἔτος διετέθησαν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν διὰ τῆς Γεν. Διοικήσεως Θεσσαλονίκης 11,5 δισεκατ. δραχ.

Ἀλλὰ ἡ μέριμνα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν δὲν σταματᾶ εἰς ὅσα συνοπτικῶς ἀνέφερα. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ στρατάρχου Παπάγου πιστεύει—καὶ τὴν πίστην της αὐτὴν τὴν μετουσιώνει εἰς συγκεκριμένην ἐνέργειαν—ὅτι ἡ ἐπαρχία εἶναι ἐκείνη ποὺ μᾶς δίδει τὸν πλοῦτον, τὴν ζωήν, πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν καὶ ἀκόμη τὴν ἀμυντικὴν ἱκανότητα. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν παύει, οὔτε πρόκειται νὰ παύσῃ ποτὲ μεριμνῶσα διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπαρχίαν. Ἀλλὰ τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ἐγκαταλείψεως ποὺ συνυπάρχει μὲ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα μὲ μικρὰ μόνον φωτεινὰ διαλείμματα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλείψουν μέσα εἰς τοὺς εἴκοσι μῆνας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ. Ἀσφαλῶς ὅμως θέσουν τεθῆ αἱ βάσεις, ἔχει προχωρήσει ἡ προσπάθεια καὶ δὲν πρόκειται νὰ σταματήσῃ, ἐφόσον τουλάχιστον τὸν τόπον κυβερνᾷ ὁ στρατάρχης Παπάγος.

Διὰ ν' ἀποκτήσῃ ἡ ἐπαρχία ζωὴν οἰκονομικὴν καὶ πνευματικὴν ἰδικήν της, πρέπει νὰ παύσῃ ἐξαρτωμένη κατὰ τρόπον ἄμεσον ἀπὸ τὸ Κέντρον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἁπλῆ ὅσον καὶ μεγάλη ἀλήθεια ἐπὶ τῆς ὁποίας στηρίζεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἀποκεντρώσεως. Καὶ περὶ ἀποκεντρώσεως ὅλοι ἔχουν ὁμιλήσει, μόνον ὅμως ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἔχει πράξει. Ἤδη ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Νικολίτσας, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ στρατάρχου Παπάγου, ἔφερεν εἰς τὸ Συντονιστικὸν, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ ἐνέκρινε, τὸ σχέδιον τοῦ πρώτου σταδίου τῆς ἀποκεντρώσεως. Ὁ ν ὁμος εἶναι ζήτημα ὀλίγου χρόνου καὶ ἀμέσως θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐφαρμογή του. Βέβαια δὲν θὰ εἰσέλθωμεν ἀποτόμως εἰς τὴν πλήρη ἀποκέντρωσιν ἡ ὁποία ἀπαιτεῖ πλῆθος προϋποθέσεων ποὺ δὲν ὑπάρχουν σήμερον. Ἀντὶ ὅμως, ν' ἀναμένωμεν μοιρολατρικῶς—ὅπως ἔκαμαν οἱ πρὸ ἡμῶν—τὴν δημιουργίαν τῶν προϋποθέσεων αὐτῶν, προχωροῦμεν εἰς τὴν δημιουργίαν των διὰ τῆς σταδιακῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀποκεντρώσεως. Εἰς τὸ πρῶτον στάδιον θὰ χρησιμοποιήσωμεν ὡς πυρῆνα τῆς προσπαθείας τὴν Νομαρχίαν. Σωρεία ἁρμοδιοτήτων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν, ἁρμοδιοτήτων διοικητικῶν καὶ οἰκονομικῶν, θὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τοὺς νομάρχας, οἱ ὁποῖοι τώρα δὲν θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ περιμένουν τὴν ἔγκρισιν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία ἔχει πικρὰν πεῖραν τῆς «ἐγκρίσεως» αὐτῆς ποὺ περιμένεται ἐπὶ μῆνας καὶ ἐπὶ ἔτη διὰ νὰ μὴν ἔλθῃ, ἴσως, ποτὲ—τοῦ κέντρου.

Παραλλήλως μὲ τὰς δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογὰς ποὺ ἀπεφασίσθησαν, ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία θὰ ἀποκτήσῃ τοὺς ἰδικούς της ἄρχοντας, μακρὰν πάσης κομματικῆς ἐπιρροῆς, διότι ὡς γνωστόν, ὁ στρατάρχης Παπάγος μετ' ἐπιμονῆς ἀπέφυγε νὰ δώσῃ κομματικὴν χροιὰν εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς.

Τελειώνων ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις τοῦ στρατάρχου Παπάγου ἀποδίδει εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς ἐπαρχίας. Ἡ Γεν. Διεύθυνσις Τύπου τῆς Προεδρείας τῆς Κυβερνήσεως κατήρτισεν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ ἀγρύπνως τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον, ποὺ ἀντικατοπτρίζει τὴν ζωὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας. Τὰ παράπονα καὶ αἱ παρατηρήσεις τῆς ἐπαρχίας δὲν μένουν πλέον ἀναπάντητα. Ἔχω δώσει αὐστηρὰς ἐντολὰς τῶν ὁποίων τὴν ἐφαρμογὴν παρακολουθῶ προσωπικῶς, ὅπως κάθε σύστασις, κάθε παράπονον, κάθε ὑπόδειξις τοῦ ἐπαρχιακοῦ τύπου ἐξετάζεται μὲ προσοχήν, στοργὴν καὶ δίδεται ἀπάντησις μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ταχύτητα. Πορκλλήλως κάθε πνευματικὴ ἐκδήλωσις τῆς ἐπαρχίας τυγχάνει τῆς στοργικῆς προστασίας μας καὶ πᾶσα δυνατὴ ἐνίσχυσις ἠθική, ἀκόμη δέ καὶ ὑλικὴ παρέχεται.

Μνοῦν πολλὰ ἀκόμη νὰ γίνουν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅταν ἡ τετραετία τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ θὰ ἔχῃ λήξει, ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπαρχία θὰ ἔχῃ σημειώσει πρόοδον μεγαλυτέραν ἀπὸ ὅσην ἐσημείωσεν ἀπὸ τῆς Παλινεγγενεσίας μέχρι τοῦ 1953. Ἂν ἀποτελῇ ἀλήθειαν ἐκ τῶν πραγμάτων βεβαιουμένην ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ τὸν στρατάρχην Παπάγον ἐξεῦρῆκε τὸν δρόμον της, ἀποτελεῖ πραγματικότητα ἀπτὴν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπαρχία ἤρχισε νὰ ζῇ ὑπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν. Ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν αὐτὴν δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὸ μέλλον τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαρχίας ἐχαράχθη αἰσιόδοξον.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΙΝ

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν.—Ἡ πηγὴ τῶν πόρων ἡ ἐργασία.—Ἡ ἀσφαλιστικὴ συνείδησις καὶ ὀργανικὰ μειονεκτήματα.—Ἡ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων.—Πλέγμα συμφερόντων καὶ ὀρθαὶ λύσεις.—Τὰ προτεινόμενα μέτρα πρέπει νὰ γίνωνται ἀποδεκτὰ μόνον καθ' ὅ μέτρον ἐξυπηρετοῦν τὸν σκοπόν

ΜΙΑ ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΕΣΜΟΝ

Συνέντευξις τοῦ κ. Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΥ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν συνέντευξιν τοῦ πρώην ὑπουργοῦ κ. Ἀριστείδη Δημητράτου, διακεκριμένου ἐρευνητοῦ τῶν Κοινωνικῶν προβλημάτων, διὰ τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ τῶν μέτρων ποὺ ἐπιβάλλει ἡ ὑφισταμένη σήμερον εἰς τὸ ΙΚΑ κατάστασις.

Ἐρώτ.: Ποῖαι αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις διὰ τὸ ζήτημα τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων; (Ποία ἡ ἔκτασις τῆς ἀσφαλίσεως, ἡ μορφὴ τῆς ὀργανώσεως καὶ ποῖος ὁ τρόπος ἀντλήσεως τῶν πόρων, εἰσφορὰ ἢ κρατικὴ ἐπιχορήγησις).

Ἀπάντ.: Αἱ σύγχρονοι ἀντιλήψεις θέλουν τὴν Κοινωνικὴν ἀσφάλισιν βασιζομένην εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ἑνὸς κοινωνικοῦ δικαιώματος, κατοχυρωμένου νομοθετικῶς, διὰ κάθε ἄτομον τὸ ὁποῖον ἀποζῇ ἀπὸ τὴν ἐργασίαν του καὶ εὑρίσκεται εἰς μίαν διαρκῆ ἢ προσωρινὴν ἀδυναμίαν ἢ ἀνικανότητα πρὸς ἐργασίαν, περιλαμβάνοντος τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του. Ἡ ἐπέκτασις τῆς τοιαύτης ἀσφαλίσεως ἡ ὁποία δέον νὰ καλύπτῃ τοὺς κινδύνους τῆς ἀσθενείας, μητρότητος, γήρατος, ἀτυχήματος ἐργασίας καὶ ἐπαγγελματικῆς νόσου, ἀνεργίας καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ θανάτου, διαρκῶς διευρυνομένη, τείνει νὰ προσλάβῃ καθολικότητα διὰ τῆς ἐφαρμογῆς της ὄχι μόνον εἰς τοὺς μισθωτούς, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντα ἐργαζόμενον καθ' οἱονδήποτε τρόπον εἴτε εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα εἴτε εἰς τὴν ὑπαιθρον χώραν.

Ἡ ἐργάνωσις τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως πρέπει νὰ στηρίζεται εἰς σύστημα ἐξασφαλίζον ἑνότητα ἐνεργείας, ἡ δὲ διάρθρωσις αὐτοῦ νὰ προσφέρῃ ταχεῖαν ἐνέργειαν εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως καὶ τῶν πάσης φύσεως χορηγήσεων.

Ἡ πηγὴ τῶν πόρων κατὰ κύριον λόγον πρέπει νὰ προέρχεται ἐκ τῆς ἐργασίας, βαρυνομένων τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν, συμμετέχοντος ὅμως καὶ τοῦ Κράτους, πλεῖστοι, ποικίλοι καὶ σπουδαῖοι σκοποὶ τοῦ ὁποίου ἐξυπηρετοῦνται διὰ τῶν δαπανῶν καὶ τῆς ἐν γένει δράσεως τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως. Ἄλλη πηγὴ ἀντλήσεως πόρων, μάλιστα ἐξαιρετικῆς σημασίας, εἶναι ἡ ἐπωφελὴς ἐπένδυσις καὶ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξαρτᾶται συνήθως, ὄχι μόνον ἡ κάλυψις τῶν ἐξόδων διοικήσεως καὶ ἡ χορήγησις βελτιωμένων παροχῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἄνθησις ἢ ἡ κρίσις τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἡ πηγὴ αὐτὴ ἀντὶ νὰ δίδῃ τοὺς καρπούς της μέχρι σήμερον εἰς ὄφελος τῆς κοινωνικῆς περιουσίας διοχετεύεται εἰς τὰς Τραπέζας διὰ σκοποὺς κερδοσκοπικούς.

Ἐρώτ.: Πέραν τῶν συμφυῶν μὲ τὸν θεσμὸν ἀδυναμιῶν ὑπῆρξαν εἰς τὴν χώραν μας εἰδικαὶ ὀργανικαὶ ἀδυναμίαι; (ὡς π.χ. ἀσφαλιστικὴ συνείδησις εἰς ἐργοδότας καὶ ἐργαζομένους).

Ἀπάντ.: Βεβαίως, ἀλλὰ μερικῶς, Ἀπό τοῦ 1924, ὁπότε υἱοθετήθη καὶ ἐρρίφθη τὸ σύνθημα τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ὑπὸ τῶν ἐργατικῶν τῆς Θεσσαλονίκης, μέχρι τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος τῆς λειτουργίας τοῦ Ι.Κ.Α., τὴν ὁποίαν ηὐτύχησα νὰ πραγματοποιήσω ὡς ὑπουργὸς τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ, διέρρευσε μία περίοδος προσπαθειῶν καὶ ἀγώνων, κατὰ τοὺς ὁποίους οἱ ἐπαδοὶ τῆς ἰδέας τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἀντιμετώπισαν συγκρουόμενα συμφέροντα ἰσχυρῶν κύκλων (ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ζωῆς, ἰατρικοὶ σύλλογοι, μερὶς ἐργοδοτῶν κ.λ.π.).

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐδημιούργησαν μεταξὺ τῶν ἐργαζομένων τάξεων ἀσφαλιστικὴν συνείδησιν προσδευτικῶς αὔξουσαν καὶ σοβαρῶς ἐπηρεάζουσαν τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς χώρας μας, οἵτινες ἔθεσαν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀσφάλισιν μεταξὺ τῶν προγραμματικῶν των ἐπιδιώξεων. Ἐνθυμοῦμαι τὰς κινητοποιήσεις τῶν ἐργαζομένων κατὰ τὰ ἔτη 1929—1930 διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καί, σχετικῶς, ἓν ἐπεισόδιον μεταξὺ ἐμοῦ ὑπὸ τὴν ἰδιότητατά μου ὡς Γεν. Γραμματέως τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. καὶ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀφορῶν τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀνωτέρω θεσμοῦ, συνέπεια τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ἡ ἀποστολὴ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19η Ἀπριλίου 1930, ἀγνώστου μέχρι σήμερον, ἐπιστολῆς του, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀρχεῖον μου καὶ ἤτις μεταξὺ ἄλλων, ἀναφέρει: «Τὸ ζήτημα τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τὸ ὁποῖον ἀνεκίνησα διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τρόπον ὄχι ἁπλῶς φιλολογικόν, ἀλλὰ μὲ διαθέσεις σοβαρᾶς καὶ πραγματικῆς μελέτης πρὸς τόν σκοπὸν τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρας ἐφαρμογῆς του, ἐτίθετο ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους ἐκπροσώπους τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ παθητικὸν τῆς δράσεως τῆς Κυβερνήσεώς μου».

Ἡ τοιαύτη συνδικαλιστικὴ καὶ πολιτικὴ δρᾶσις, ἐνισχυομένη καὶ ἀπὸ τὴν ὥριμον ἑλληνικὴν διανόησιν, ἐδημιούργησαν εἰς τοὺς πολλοὺς ἀσφαλιστικὴν συνείδησιν οὐδαμῶς ἐπηρεαζομένην ἐκ τῶν παρατηρουμένων ἀντιθέσεων, ἀλλὰ τοὐναντίον ζωηρῶς καὶ προοδευτικῶς αὐξάνουσαν.

Ἐρώτ.: Ποῖαι εἶναι αἱ ἀπόψεις σας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐτονομίας τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν; Εἰδικώτερον ἡ τριμερὴς διοίκησις (Κράτος, ἐργοδόται, ἠσφαλισμένοι) ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς καὶ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις;

Ἀπάντ.: Ἡ διοίκησις τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως πρέπει βεβαίως νὰ ἔχῃ ὑπόστασιν τριμερῆ, Κράτους, Ἐργοδοτῶν καὶ Ἠσφαλισμένων, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς γραφειοκρατίας διὰ τῆς ἀμέσου καὶ συντόμου διαδικασίας καὶ κανονικῆς λειτουργίας τῶν παντοειδῶν ὑπηρεσιῶν. Τοῦτο δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἂν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τριμεροῦς διοικήσεως ὑπάρχῃ πρόσωπον προσηλωμένον εἰς τὴν αὐτονομίαν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ μὲ ἐξουσίαν ἱκανὴν νὰ συμπληρώνῃ τὰ μειονεκτήματα τῆς τριμεροῦς διοικήσεως καὶ ἀποτρέπῃ τὴν συναλλαγὴν καὶ τὰς φατρίας αἵτινες ἐπιφέρουν διάβρωσιν τοῦ Ι.Κ.Α. Πάντως ἡ πραγματικότης διέψευσε τὰς ἐλπίδας τῶν ἠσφαλισμένων πρὸς τὴν τριμερῆ διοίκησιν καὶ ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου κατεκρήμνισε πᾶν αἴσθημα ἐμπιστοσύνης των πρὸς τοὺς ἐμφανιζομένους ὡς ἐκπροσώπους των.

Βασικὴ αἰτία τούτου ὑπῆρξε τὸ μέν, διότι οἱ ἀντιπρόσωποι δὲν προήρχοντο ἀπὸ ἐκλογὰς τῶν ἠσφαλισμένων, ὥστε νὰ ὑπόκεινται εἰς ἔλεγχον καὶ νὰ φοβοῦνται τὴν ἀντικατάστασίν των, τὸ δέ, διότι ἀπεδείχθησαν τελείως ἀνίκανοι διὰ τὸ βάρος τοιαύτης διοικήσεως.

Ἐρώτ.: Εἰδικώτερον τὸ Ι.Κ.Α. μέχρι ποίου σημείου ἔχει ἐκπληρώσει μέχρι τοῦδε τὸν προορισμόν του καὶ ποῖα τὰ αἴτια τυχὸν ἀδυναμιῶν του;

Ἀπάντ.: Τὸ Ι.Κ.Α ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μέχρι σήμερον δὲν δύναται τις νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι ἐπετέλεσε σπουδαῖον ἔργον—ἐὰν λάβῃ μάλιστα ὑπ' ὄψιν τὴν τότε κρατοῦσαν ἀβλιότητα ἀπὸ ἀπόψεως διαβιώσεως καὶ ὑγιεινῆς—καὶ σοβαρῶς συνετέλεσε παρὰ τὴν δυσμένειαν ἔτι τῶν πολεμικῶν περιστάσεων, εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ὑγιεινῆς στάθμης τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ ὁπωσδήποτε διετήρησεν ἂν ὄχι ἱκανὸν, ἀλλὰ τουλάχιστον στοιχειώδες ἐπίπεδον ζωῆς εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους.

Θὰ ἠδύνατο, βεβαίως, νὰ γίνουν πολλὰ περισσότερα εἰς τὴν περίθαλψιν καὶ τὰς παροχὰς ἐὰν ἐγένετο προγραμματισμένη διαχείρισις, καλὴ τοποθέτησις τῶν κεφαλαίων, ἐνδεδειγμένη χρησιμοποίησις τοῦ ἱκανοτέρου ὑπαλληλικοῦ προσωπικοῦ καὶ ἂν δὲν ἐμεσολάβουν αἱ γνωσταὶ ἀβλιότητες, αἵτινες ἐπεσκίασαν τὴν ἀκτινοβολίαν του.

Ἐρώτ.: Πιστεύετε ὅτι ὑπάρχει σήμερον πλέγμα συμφερόντων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἐμπόδιον εἰς τὸ νὰ δοθοῦν ὀρθαὶ λύσεις εἰς τὰ ζητήματα τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξουδετερωθοῦν ταῦτα;

Ἀπάντ.: Δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει πλέγμα συμφερόντων παρεμποδίζον τὴν εὕρεσιν ὀρθῶν λύσεων. Βεβαίως ὑπάρχουν συμφέροντα, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν προσπάθειάν των ὅπως ἐπικρατήσουν δημιουργοῦν σοβαρὰς ἀντιδράσεις, ὡς π.χ. τῶν κλινικαρχῶν ἐνίων ἐργοδοτῶν καὶ ἄλλων, ἀλλὰ ταῦτα δύναται νὰ ἐξουδετερωθοῦν ἀπὸ μίαν ἱκανήν, ἰσχυράν, χρηστὴν καὶ πιστεύουσαν εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ θεσμοῦ Διοίκησιν.

Ἐρωτ.: Ποία εἶναι ἡ γνώμη σας ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης τελευταίως κρίσεως εἰς τὸ ΙΚΑ;

Ἀπάντ.: Ὑπῆρχε κρίσις εἰς τὸ ΙΚΑ ἀπὸ ἱκανοῦ χρόνου ἔχουσα τὴν ἀφετηρίαν της εἰς τὴν φθοροποιὸν μικροπολιτικὴν καὶ τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα ἄτινα διὰ νὰ ἐξουδετερωθοῦν ἀπαιτοῦν ὄχι μόνον ἱκανότητα καὶ καλὴν διάθεσιν ἀλλὰ καὶ ἀποφασιστικὴν ἐξουσίαν, περιβεβλημένην μὲ σταθερὰν κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν.

Ἐρωτ.: Ποῖα εἶναι τὰ ἄμεσα μέτρα τῶν ὁποίων τὴν λῆψιν ἐπιβάλλει ἡ σημερινὴ κατάστασις;

Ἀπάντ.: Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλεια εἶναι τὸ κυριώτερον μέσον διὰ τὴν λύσιν ὄχι μόνον τοῦ ἐργατοϋπαλληλικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ζητήματος τῆς ἐποχῆς μας. Δι' αὐτὸ εἶναι θεσμὸς κατ' ἐξοχὴν δυναμικός, ὅστις ὑπόκειται εἰς διαρκῆ ἐξέλιξιν καὶ πρόοδον. Συνεπῶς τὰ προτεινόμενα ἑκάστοτε μέτρα ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων πρέπει νὰ γίνονται ἀποδεκτὰ μόνον καθ' ὅ μέτρον ἐμφανίζονται ὡς δυνάμενα νὰ εὐνοήσουν καὶ ὄχι νὰ ἐμποδίσουν τὴν πραγματοποίησιν τῶν μεγάλων σκοπῶν τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ

Τὸ πρωϊνὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου τοῦ 1900 στὸ Βὰν Κόρλαντ Πάρκ, οἱ Νεοϋορκέζοι πατινάριζαν. Σὲ λίγο ἄρχισε νὰ χιονίζῃ. Μὰ τὸ διαπεραστικὸ κρῦο δὲν εἶχε παγώσει τὸν ἐνθουσιασμὸ τοῦ κόσμου ποὺ τὴν προηγούμενη νύχτα εἶχε μαζευτῆ στὸ Κάτω Μπροντγουαίη γιὰ νὰ γιορτάσῃ θὲς τὴν ἀρχὴ τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα, θὲς τὴν ἀρχὴ τοῦ τελευταίου χρόνου τοῦ δεκάτου ἐννάτου.

Τὸ κύριο ἄρθρο τοῦ «Νιοῦ Γιόρκ Τάϊμ» τῆς 1ης Ἰανουαρίου εἶχεν αἰσιόδοξο τόνο. «Τὸ ἔτος 1899 ἦταν χρονιὰ γεμάτη θαύματα τόσο στὴ παραγωγή, ὅσο καὶ στὶς ἐπιχειρήσεις «διακήρυσσε», θάταν εὔκολο ν' ἀναφέρομε τοὺς περασμένους δώδεκα μῆνες ὡς μία χρονιὰ ποὺ σημείωσε σταθμό, καὶ μποροῦμε νἄμαστε βέβαιοι πὼς τὸ 1900 θὰ ἐπιτύχῃ τὰ ἴδια ρεκόρ... Στὸ κατῶφλι τοῦ καινούργιου χρόνου οἱ προοπτικές μας εἶναι λαμπρότατες.

Στὸ ἀπὸ σκοῦρα πέτρα σπίτ